

KRWAWIĆ (4) *vb impf*

a jasne.

inf krwawić (1). ◇ *praes* [1 sg krwawię.] ◇ 2 sg krwawisz (1). ◇ 3 sg krwawi (1). ◇ *praet* 3 sg m krwawił (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII w.

1. *Raniąc wywoływać upływ krwi; cruentare, foedare, funestare Cn (3) : [Krwawię/ vulnero, cruento Volck Iii2v.]*

W przen [co czym] (2) : SkarŻyw 3; CO za głupstwo łprołne zgoła/ Mieczem chęci [errata: chcęcy] krwawić czoła/ Drac łię do cnych Krolow koła [...] Nie ztworzą cię Pánem łkárby/ Ni drogie łzárłatne fárby/ Ni łwietna w czubie Koroná RybGęśli C3.

Przen: Zasmucać (1) :

Zwrot: »serce krwawić« (1): Ach milá fortune ty nás od łmutku zbawiłł/ Ale niezbedné Niełłcześnie łercza krwawiłł. ForCnR E3v.

2. *Plamić krwią; tu w przen (1) :*

Zwrot: »nędzą [czyj] ręce swoje krwawić« = powodować ludzkie nieszczęście (1): Ale tą Profelłsya kto łię kolwiek báwi/ Y kto tą nędzą ludzká ręce łwoie krwáwi [...] lichwę co miełsiac y co tydzień bierze KlonWor 76.

Formacje współrdzenne: okrwawić, pokrwawić, rozkrwawić, rozkrwawić się, skrwawić, skrwawić się, ukrwawić, ukrwawić się, zakrwawiać, zekrwawić; ukrwić.

Cf KRWAWIONE

AK